

‘Mooi bedrag voor hospice’

Memories & Dreams was een groot succes. “Het heeft het hospice een mooi bedrag opgeleverd”, zegt Leny van de Zande, bestuurslid van Stichting Fondswerving Hospice Francinus de Wind. “Maar dat wordt pas op een later tijdstip bekendgemaakt, want eerst moeten alles afgewerkt worden. Wat wel zeker is: van het netto resultaat kunnen diverse kamers worden opgeknapt.”

Op dinsdag 2 november waren zorgmedewerkers uitgenodigd door de Lionsclubs uit

Drunen, Heusden en Waalwijk. Daags daarna was er een dinnershow. “Er waren maar liefst 455 mensen aanwezig. Het diner werd perfect verzorgd door kookclub Circle des Gourmets uit Nieuwkuijk. Leerlingen van de Overlaat in Waalwijk deden de bediening, heel mooi.” Op vrijdag en zaterdag waren de publieksavonden. “Ze zijn heel goed bezocht, als was de kaartverkoop wat minder dan normaal. Had te maken met de coronamaatregelen.” Het buffet vooraf werd verzorgd door Guldenberg Hotel & Brasserie Het Verlangen uit Helvoirt.

Fondswerving waardeert medewerkers en vrijwilligers

Ook dit jaar schonk Stichting Fondswerving Hospice Francinus de Wind alle medewerkers en vrijwilligers een presentje. “Net als vorig jaar heeft iedereen verschillende cadeaubonnen gekregen”, zegt Leny van de Zande. “Daar hebben ze een keuze uit gemaakt. Bestuursleden en ambassadeurs gaan half december op pad om die pakketjes bij iedereen thuis te bezorgen. Dat is heel wijd verbreid. Waalwijk, maar ook in Sint Michielsgestel, Hilvarenbeek.” Voordat ze op pad gaan, komen ze bij Leny thuis bij. “Pakken we een kop koffie, worstenbroodje erbij. Dan hoort iedereen van Marga Kloek en mij waar ze naartoe moeten.”

Marga Kloek (l) en Leny van de Zande registreren het dankbare gebaar.

Rotary Club Waalwijk schenkt 6000 euro

Op donderdag 14 oktober werd op initiatief van Rotary Club Waalwijk de première van de nieuwe James Bondfilm in Theater De Leest gedraaid. Iedereen kon zich inschrijven voor het diner en de film. De netto baten zouden ten goede komen aan het hospice. Na afloop mocht Dick Schonis uit handen van Ron Michels, voorzitter van Rotary Club Waalwijk, een cheque ontvangen van zesduizend euro.

Hospice Nieuws

Uitgave door
Stichting Fondswerving

Redactie

Kees Klijn
Baukje Lycklama à Nijeholt
Leny van de Zande

Vormgeving en druk

VanEngelen Communicatie

Oplage

800 stuks

Abonnement

Een abonnement op Hospice Nieuws krijgt u gratis wanneer u donateur wordt van Hospice Francinus de Wind. Vraag de folder met antwoordkaart aan.

Adresgegevens

Hospice Francinus de Wind
Eikendonkiaan 4, 5143 NG Waalwijk
telefoon: 0416 - 315800
e-mail: info@hospicefdw.nl
internet: www.hospicefdw.nl

Bankrekening

IBAN NL58 RABO 0155 8852 86
t.n.v. Stichting Fondswerving Hospice te Waalwijk.

WIJ DANKEN OOK
AL ONZE TROUWE
VRIENDEN EN
DONATEURS VOOR
HUN JAARLIJKSE
BIJDRAGE!

Sponsors kookzondag 2021

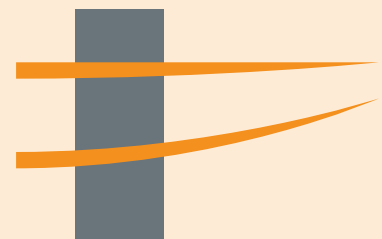
Eetcafé City
Harry de Louw drankenspecialist
Visspecialzaak Dekkers
Aspergekwekerij Van Son
Groentespecialzaak Van Bokhoven
Vishandel Paridaens
Taarten van Renate
Fiorito Bloemwerkers

Sponsors in natura

Bloemsierkunst De Bie
Meewis notarissen
Juwelier Wiersma
De Laat Solar systems
De Klerk bloemsierkunst en
interieurbeplanting
Aannemersbedrijf Van Wijlen
Scholengemeenschap de Overlaat
Magneet Interieurs
Bakker Bart
Schoonmaakbedrijf Swaagman
Vissers Waalwijk
De Mandemakers Groep
Monuta
Van Engelen Communicatie
Eetcafé City
Optoon
Klijn Teksten
Schilt Airconditioning
Pro Install
Rola Brandbeveiliging
Fiorito Bloemwerkers
J.B. BedrijfsHulpVerlening Drunen
Molema, huisvestingsadvies
& bouwmanagement
Kleijngeld

EEN HUIS VOOR
PALLIATIEVE
TERMINALE ZORG
Warm, waardig en waardevol

Hospice NIEUWS

INFORMATIEBLAD OVER HOSPICE FRANCINUS DE WIND

december 2021
nummer
39

‘Het hospice creëert een gemeenschapsgevoel’

Dick Schonis en Claes
Kramer leggen hun
bestuursfunctie neer

Dick Schonis (78) en Claes Kramer (69) waren jarenlang respectievelijk voorzitter en secretaris van Stichting Hospicezorg Waalwijk en omstreken. Eind dit jaar nemen ze afscheid. Ze zijn heel tevreden hoe hospice Francinus de Wind zich heeft ontwikkeld. “Het functioneert fantastisch en heeft zijn plaats in Midden-Brabant gevonden.”

Dick was achttien jaar bestuurslid, maar al veel langer betrokken bij het hospice. Hij had de nalatenschap van Cini de Wind, de grondlegger van het in Waalwijk gevestigde bedrijf Holland Heating, geregeld. Cini zag halfweg de jaren negentig op televisie een reportage over een hospice in Rozendaal bij Arnhem. Dat zouden we in hier in Waalwijk, voor de regio Midden-Brabant, ook moeten realiseren. Stichting Cini de Wind werd opgericht, Dick werd gevraagd om de kar mee te trekken. Toen Hospice Francinus de Wind in 2003 zijn deuren opende, werd Stichting Hospicezorg Waalwijk en omstreken eigenaar en dus verantwoordelijk voor het beleid. De stichting is een samenwerkingsverband van Stichting Cini de Wind, Stichting Schakelring, Thebe Thuiszorg en de regionale huisartsen. Namens de huisartsen was Claes Kramer in 2000 lid van de initiatiefgroep, daarna kwam hij in het bestuur.

Het bestuurswerk heeft zijn leven verrijkt, zegt Dick. “Het leven in een hospice is intens, al heb ik het niet aan het bed meegemaakt. Je ziet welke problemen er zijn, waarmee wordt geworsteld. Vooral op financieel vlak. Daar wist je van te voren al iets van, maar als bestuur ben je daar intensief bij betrokken. Wat me enorm heeft geraakt is dat heel veel vrijwilligers zich aanbieden om de doelstelling van het hospice - een warm, waardig en waardevol laatste levensfase beleven - te halen. Zo worden

er enorme financiële inspanningen verricht om het geld binnen te halen dat de minister ons niet wil geven. Denk aan sponsoring en alle activiteiten van de Stichting Fondsenwerving. Wat heel bijzonder is: mensen laten zich uitdagen om dingen te doen waar ze geen direct belang bij hebben. Dat is niet alleen goed voor het hospice, je creëert zo een gemeenschapsgevoel.”

Om de kwaliteit te waarborgen is er geld nodig. Het is een voortdurende strijd, zo heeft de advocaat ondervonden. “Er is geen eenduidig beleid vanuit Den Haag. Sterker nog: het is een bende. De financieringsverschillen zijn enorm. Het ene of het andere hospice, voor elk bezet bed kan dat tot wel vier- tot vijfhonderd euro per dag schelen. Daarbij wordt niet eens gekeken naar de kwaliteit. Wij hebben een highcare hospice, mét keurmerk. Maar financieel merken we daar niets van.” Hoe komt dat? “Heeft te maken met de ontstaansgeschiedenis. Er zijn allerlei varianten, er is geen eenduidigheid. En dat zie je terug in de financiering.” >>

Dick Schonis en Claes Kramer zijn trots op wat de afgelopen achttien jaar is bereikt met Hospice Francinus de Wind.

Verder in dit nummer:

- 2 Gastenkamers krijgen een warm en geborgen thuisgevoel
- 3 ‘Tijdens stage verliefd geworden op palliatieve zorg’
- 4 Rotary Club Waalwijk schenkt 6000 euro

Komt nog wat bij: de tarieven die verzekeraars aanhouden voor gasten in het hospice zijn structureel te laag. Gelukkig is er steeds meer begrip voor hospicezorg bij de verzekeraars en is voor 2022 een verbeterde afspraak gemaakt. "Maar nog steeds is het tarief wat we ontvangen niet kostendekkend. Waarom? Ik heb er regelmatig naar gevraagd, maar je komt niet door de bureaucratische leemlagen heen. Het geld dat binnen de zorg naar de hospices gaat, is minder dan een vliegenpopje op een lampenkap. Peanuts dus." Gabrielle Davits gaat Dick opvolgen. Een mooi moment om een stap opzij te doen, al blijft hij als voorzitter van Stichting Cini de Wind betrokken bij het hospice.

Claes Kramer, inmiddels gepensioneerd, is per 1 januari waarnemend huisarts af. "In de stichting hoort een functionerend huisarts als spreekbuis te fungeren, dus stop ik ermee." De laatste fase van het leven, zo heeft Claes ervaren, heeft met het fenomeen hospice veel meer aandacht gekregen. "Vroeger was er die palliatieve zorg wel, maar hapsnap. Die werd verdoezeld tot het kleinste kamertje in het ziekenhuis. Dat is niet meer, een grote winst."

De palliatieve zorg is geprofessionaliseerd. Claes: "Daardoor is de kwaliteit enorm toegenomen. Dit hospice is daar bij uitstek een voorbeeld van. Door de jaren heen heeft de verpleegkundige staf een enorme expertise opgebouwd, daarbij geholpen door betrokken vrijwilligers en een uitstekend management." Die knowhow zou nog meer kunnen worden ingezet. "Patiënten hebben soms veel pijn. Hoe kunnen we die onder controle krijgen, dat vragen verpleegkundigen en huisartsen zich soms af. Misschien heeft het hospice daar een antwoord op. Je zou met je expertise wat meer naar buiten mogen treden." Hospice Francinus de Wind is niet meer weg te denken in ons maatschappelijk bestel, vindt Kramer. "Het heeft op alle vlakken de betrokkenheid bij de palliatieve zorg vergroot. Er zit zo veel kennis om het laatste stukje van het leven kwalitatief zo goed mogelijk te laten verlopen. Daarmee is de zorg naar een andere dimensie getild. Dat is pure winst. Voor de patiënten, voor het functioneren van verpleegkundigen én huisartsen." Huisarts Jo Hendrick gaat de bestuursfunctie van Claes Kramer overnemen.

Gastenkamers krijgen een warm en geborgen thuisgevoel

Begin november is de klusgroep begonnen met het opknappen van de eerste van acht gastenkamers in Hospice Francinus de Wind. Na achttien jaar was dat hard nodig. Het wordt een complete metamorfose, zegt manager Baukje Lycklama à Nijeholt. "Eerst deed het nog wat denken aan een ziekenhuis. Dat is voorbij. Het worden kamers die veel meer warmte en geborgenheid uitstralen."

Binnenhuisarchitect Ron Hof kreeg de opdracht om de gastenkamers een sfeer mee zou geven die past bij het parool van het hospice: warm, waardig, waardevol. "Het witte, dat te veel deed denken aan een ziekenhuis, moest weg. En daar heeft hij een mooie invulling aan gegeven. De kamers zullen veel meer aanvoelen als een thuis." Om dat te bereiken worden niet alleen zachte teintkleuren gebruikt, ook zal Hans Brok zitbanken maken die over de radiatoren staan.

De klusgroep is in november met de eerste kamer gestart. Die eerste kost de meeste tijd, zegt Hans Brok. "Het is niet zo dat je bij de eerste de beste kamer alle kinderziektes achterwege laat. Als dat allemaal is getackeld, dan weten we precies wat er moet gebeuren. Dan gaat het veel sneller. Willen we elke twee weken een kamer opleveren. Begin april zijn we klaar. Moet ook wel, want dan roept mijn caravan", zegt de Drunenaar, voor wie het na dertien jaar spijkeren en hameren zijn laatste grote klus is.

Met de gordijnen en banken hebben ze niets van doen: die blijven. Ook de houten vloer wordt uitbesteed, aan Piet Klerx. Hans: "Dat is specifiek werk." Baukje: "We hadden twee vloeren, dus zat er een verhoginkje in. Dat was lastig met rolstoelen, rollators en tilliften. Nu krijgen we één gladde vloer."

Het is ook een logistieke puzzel, zegt Baukje. "We hadden acht bedden, nu zijn het er maandenlang zeven. Je kunt dus minder mensen opnemen. Daar moet je rekening mee houden. De kunst is om een kamer maar zo kort mogelijk leeg te laten staan." Al met al verwacht Baukje er veel van. "Dat je als gast en familie het gevoel krijgt: 'Wow, wat mooi. Hier voel ik me thuis en dus geborgen.'"

De klusploeg is begonnen met de ombouw van de eerste van de acht gastenkamers

‘Tijdens stage verliefd geworden op palliatieve zorg’

In september is Peter Engelenburg gestopt als huisarts in Hospice Francinus de Wind. Miriam Ketelaar is hem opgevolgd. "Dit voelt niet als werk."

In het onderwijs en bij huisartsen komt het nogal eens voor: de ene generatie steekt de andere aan om in hun voetsporen te treden. Bij Miriam Ketelaar was dat niet het geval. Dat voorbeeld had ze ook niet nodig. "Als kind wilde ik al huisarts worden. Beter gezegd: een familielidokter, dus werken in een dorp. Zodat je verschillende generaties leert kennen: van kleinkinderen tot grootouders." Ze woont samen met haar man en twee kinderen in Oosterhout; ze werkt sinds acht jaar in Sprang-Capelle.

"Het geeft veel voldoening om onderdeel te mogen zijn van het laatste, zo intieme stukje van het leven", zegt Miriam.

Na het vwo aan het VeenLanden College in Mijdrecht ging Miriam geneeskunde studeren in Amsterdam. Ze liep onder meer stage in Hospice Bardo, Hoofddorp. "Daar werd ik verliefd op de palliatieve zorg. Ik merkte dat het me zo veel voldoening gaf om onderdeel te mogen zijn van het laatste, zo intieme stukje van het leven. Daarin kun je daadwerkelijk iets betekenen voor de ander, en het wordt gewaardeerd. Komt bij dat gasten in een hospice weten dat ze gaan overlijden. Ze koesteren geen verwachtingen meer om te genezen. Dan ontstaat er ruimte voor andere gesprekken." Komt nog bij: "Ik ben nooit bang geweest voor de dood. Dat maakt het misschien ook makkelijker."

Hospice Francinus de Wind was niet volledig onbekend terrein. "Tijdens een vergadering van het consultatieteam heb ik Peter gesproken. En hij polste me of ik hem over een paar jaar op zou willen volgen." Het antwoord liet zich raden. Niet alleen de palliatieve zorg voelt prettig. "De combinatie van een huisartsenpraktijk en twee middagen werken in een hospice vind ik een mooie mix. In de praktijk is het druk, gehaast, heb je tien minuten voor een patiënt. Als ik dan 's middags hier kom, moet ik altijd even landen. De rust overheerst, er is alle tijd voor de gasten. Soms om diepgaande gesprekken aan te gaan. Dat vind ik heel mooi. Eigenlijk voelt het niet als werken in een hospice."

Memories & Dreams: een belevenis met een bonus

Zes verpleegkundigen van Hospice Francinus de Wind maakten op dinsdag 2 november de première mee van Memories & Dreams. Beleef, dat was de titel van dit promsconcert in sporthal De Slagen. En een belevenis werd het.

"De posters die in het hospice hingen maakten me al nieuwsgierig", zegt Merian Boons. "Ik had geen idee wat ik kon verwachten. Maar wat ben ik verrast. De sporthal was omgetoverd tot een Ziggo Dome, dat was al een mooie binnenkomer. We, mijn partner en ik, hebben genoten van zang, dans, muziek. De prachtige beelden, het geluid: schitterend." Merian had kaartjes gekocht, wist niet dat deze avond voor alle zorgmedewerkers in de regio gratis was aangeboden. "We zijn dus twee keer geweest. Op dinsdag bleef bijna iedereen op zijn stoel zitten, wat me enorm veel moeite kostte. Maar de tweede avond ging het dak eraf." Wat ze ook waardeerde: "De hapjes, drankjes. Zelf entertainment bij de toiletten. De lachspieren werden aan het werk gezet." Tot slot: "Een pluim voor de organisatie. We werden met pendelbussen opgehaald en weer teruggebracht naar onze auto."

Petra Eijsink vond de uitnodiging 'een leuke verrassing'. "Zangers, artiesten, kinderen en de organisatie hebben er een mooie en geslaagde avond gemaakt. Helemaal geweldig dat de opbrengst naar het hospice gaat. Dat komt geld dus ten goede aan onze gasten, zodat we nog meer kunnen bieden aan onze gasten en hun naasten in hun laatste levensfase."

Hoe ziet zo'n avond er uit? Zou ik het wel leuk vinden? Op die vragen kreeg Monique van Boxtel een ondubbelzinnig antwoord: ja! "Het was bijzonder leuk. Goede muziek, een mix van kende en onbekende nummers. De solisten waren van een hoog niveau. De slagwerkgroep gaf een prachtige show weg. Het licht was indrukwekkend. Ook de organisatie was prima. Parkeren, garderobe, hapje, drankje: de vele vrijwilligers lieten het

Zes verpleegkundigen van Hospice Francinus de Wind beleefden een fantastische avond met Memories & Dreams

soepel verlopen. Het was echt een belevenis, die ik niet had willen missen." De bonus: "De opbrengst is ten gunste van het hospice."

Els van der Maaden spreekt van 'een mooie, gevarieerde avond'. "Wat ik vooral bijzonder vond, is het gebaar om dit als cadeau aan te bieden aan de zorgmedewerkers uit de regio in deze nog steeds pittige coronatijd. Ik heb collega's uit alle sectoren. Het was super! En we zijn heel dankbaar dat ons hospice het goede doel mocht zijn."